

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 292

Listopad 1979

ČESKOSLOVENSKO SE VRACÍ KE STALINISMU

Soud s chartisty, od května vězněnými, se stále odkládal. Doufalo se, že je to dobré znamení, že naléhání ze západu a domácí hospodářský tlak na pražskou vládu přiměje komunisty k rozvaze, i když se nikdy nedoufalo ve spravedlnost. Rychlý, dvoudenní proces 22. a 23. října rozhořčil každého. Obžalováni byli: dramatik Václav Havel, 43, odsouzen na 4 a půl let; inženýr Petr Uhl (zet' prof. Šabaty) 38, na 5 let; kompjútrový programátor Václav Benda, 32, na 3 leta; bývalý televizní komentátor Jiří Dienstbier, 42, na 3 roky; bývalá žurnalistka Otta Bednářová, 52, také na 3 roky; Dana Němcová, matka sedmi dětí, na 2 roky podmíněčně. Všichni podepsali Chartu a jsou členy VONS (Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, který byl utvořen, aby upozorňoval na případy vězňů).

Ostrá nota Spojených států československé vládě

Po vynesení rozsudku nad šesti chartisty v Praze, Department of State zaslal ostrou notu čs. vládě. Washington projevuje vážné obavy, "že čs. vláda opět potrestala svoje vlastní občany za to, že chtěli uplatňovat základní lidská práva", napsal za State Department Mr. Hodding Carter III. "Nemůžeme souhlasit s tím, že činy obžalovaných byly v jakémkoli smyslu kriminální a že proto zasluhovaly potrestání."

Ve své notě State Department zdůraznil, že všech šest "pracovalo k tomu, aby vláda dodržovala vlastní zákony a mezinárodní dohody o lidských právech. Rozsudek soudu odporuje duchu i smyslu Helsinské úmluvy z r. 1975. Budeme nadále sledovat přestupky proti lidským právům."

Hodding Carter pak dodává: "Vzpomínáme demokratických vlád Československa před a po druhé světové válce až do komunistického převratu r. 1948. Jsme obzvláště zklamáni při pomýšlení na staré tradice, na čs. zkušenost s demokracií, na bývalý čs. smysl pro zákony a práva jednotlivců. Lidská práva Čechů a Slováků a jejich nárok svobodně užívat těchto lidských práv jsou samozřejmě předmětem zájmu i čs. sousedů".

Předsednictvo Československé národní rady americké odpovědělo tímto dopisem p. Hodding Carterovi III.:

* * *

October 2, 1979

The Hon. Hodding Carter III
Department of State, Washington, D.C.

The Czechoslovak National Council of America, speaking for Americans of Czech and Slovak descent, thanks you for your statement on behalf of the condemned Chartists. sent by the Department of State to the Czechoslovak Government:

As Americans, we are grateful to the Department of State for its strong stand on human rights, as formulated by the Helsinki agreement, signed but completely ignored by the Czechoslovak regime. We urgently recommend and beg that this course of

action be steadfastly adhered to by the Department of State. Anything less than this on our part would encourage the Communist hardliners to proceed to extinguish human rights entirely.

From personal knowledge, we know that Western intervention of governments and organizations is vital: it saves lives. One of our leading Czech dissidents, Vladimír Škutina, writer, radio and television commentator, much persecuted and twice imprisoned - now exiled - is in the United States throughout the month of November as the guest of the Czechoslovak National Council of America. He tells us that Western protests on his behalf forced the regime to allow him some hospital care in prison when he was desperately ill and finally to release him from prison after five years of cruel prison sentence. Mr. Škutina will be in Washington on November 1-3, and will testify in person on the subject of abuse of human rights in Czechoslovakia.

Very respectfully yours,

Czechoslovak National Council of America

Dr. M. Ferjenčík, President

Vlasta Vráz, Secretary

Praha zaplavena protesty

(Tisková zpráva ČSNRA) - Rozhodnutí pražské vlády odsoudit k několikaletému vězení ty, kteří se domáhají práv, zaručených jim Ústavou a mezinárodními smlouvami, které zástupci Československa podepsali, se setkala s protesty z celého světa.

USA - State Department - vydal ostrý protest proti odsouzení členů VONS; mimo to povolal dvakrát na State Department čs. velvyslance v USA, Dr. Jaromíra Johaneše; dále odvolal plánovanou návštěvu Československa Mr. Roberta Barry-ho (Deputy Assistant Secretary of State) a povolal k poradám do USA amerického velvyslance v Praze, Mr. Francis Meehana. Mimo to poradce State Departmentu, Mr. Matthew Nimetz, kritisoval čs. vládu v New Yorku v projevu, který pronesl na konferenci národní organizace sdružující členy různých náboženských vyznání, která se zabývá problémy sovětských židů.

Německá Spolková Republika - vláda povolala čs. velvyslance v Bonnu na ministerstvo zahr. věcí a tlumočila mu svůj nesouhlas s uvězněním šesti členů VONS.

Francie - francouzský ministr zahr. věcí, Jean Francois Poncet, odvolal plánovanou návštěvu Československa. Cesta byla odložena na neurčito.

Velká Británie - předsedkyně vlády paní Margaret Thatcherova podala ostrý protest proti rozsudkům nad šesti členy VONS. Uvažuje se o společném postupu členských států Evropského hospodářského společenství.

VĚSTNÍK

November 1979

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Listopad 1979

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

Irský ministr zahraničí, Michael O. Kennedy, prohlásil jménem členských států Evropského společenství, že krok čs. vlády je v rozporu s jejím závazkem pokud jde o dodržení Helsinské dohody o lidských právech.

Vatikán - Papež Jan Pavel Druhý k projevu k zástupu věřících odsoudil pražský proces s členy VONS.

Helsinská Komise USA (Commission on Security and Cooperation in Europe) vydala prohlášení svého předsedy, posl. Dante B. Fascella, ve kterém se, mimo jiné, zabývá útokem čs. vlády na "buřičská střediska" na západě, která vydávají publikace nebo materiály Charty. Komise totiž byla jednou z prvních institucí, která vydala některé dokumenty Charty v publikaci "The Right to Know, the Right to Act."

Americký kongres - ostrá prohlášení vydali senátor Robert Dole (Congressional Record, 24. října), senátor Frank Church (C.R., 25. října), posl. Millicent Fenwick a posl. Edward J. Derwinski. Mimo to, z iniciativy senátora Josepha Bidena, bude prezidentovi Husákovi do Prahy odeslán protestní dopis s podpisy několika desítek senátorů. Podobná akce se připravuje v poslanecké sněmovně.

Odborová organizace AFL-CIO - generální tajemník Lane Kirkland ve svém prohlášení mimo jiné řekl, že Československo porušuje konvenci o diskriminaci číslo 111, kterou ratifikovalo v r. 1964, a dodal, že pojiťko mezi právy dělníků a lidskými právy je jasné.

Helsinki Watch, se sídlem v New Yorku (U.S. Citizens to monitor the Helsinki Accords), poslala do Prahy petici se žádostí o propuštění všech 11 členů VONS, kteří jsou nyní věznění. Petici podepsalo přes 60 amerických spisovatelů a jiných prominentů. Byla to společná akce s **PEN American Center**, jehož představitelem je známý spisovatel Arthur Miller. Obě organizace také sponzorovaly dne 24. října demonstraci před čs. misí u Spojených Národů, které se zúčastnili mimo jiné také Robert L. Bernstein, President Random House a předseda Helsinki Watch Committee; John Leonard z New York Times (recenze knih); Joseph Papp, producent divadelních her; Arthur Miller, Kurt Vonnegut a j.

Protesty v sovětském bloku - v Polsku bylo zatčeno 15 studentů, kteří chtěli protestovat proti pražskému procesu před budovou čs. kulturního střediska ve Varšavě; jiná skupina polských obhájců lidských práv vydala prohlášení v němž žádala, aby všichni obžalovaní byli propuštěni na svobodu.

V Moskvě Andrej Sacharov odsoudil rozsudek nad šesti členy VONS a žádal, aby na celém světě byla vyhlášena amnestie pro všechny politické vězně.

A v Československu - v pražských ulicích se objevily protestní letáky, které nesly nápis "Svobodu pro Chartu 77". STB dostal příkaz letáky z ulic odstranit.

V Rakousku - skupina rakouských herců četla úryvky z Havlových literárních prací - jako projev sympatií s jeho údělem.

Také komunisté strany Itálie a Francie poslaly do Prahy protestní dopisy.

Zprávy o pražském procesu a komentáře přinesly v USA: The New York Times, The Washington Post, The Washington Star, The Christian Science Monitor, The Baltimore Sun, The Evening Sun, The Los Angeles Times, The Chicago Tribune a j.

Solidaritě s údělem odsouzených členů VONS projevíly také některé etnické organizace v Americe: National Confederation of American Ethnic Groups, organizace, mezi jejíž členy patří zástupci 43 národnostních skupin v USA, poslala telegram prezidentovi Carterovi, min. zahr. věcí Cyrus Vanceovi a předsedovi Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Commission) poslanci Dante B. Fascellovi, ve kterém žádá ostré odsouzení pražského procesu, a The North American Study Center for Polish Affairs poslal protestní dopis prezidentu Husákovi.

Reakce v Československu se dala očekávat. Rudé Právo nazvalo obžalované "pátou kolonou", která pracuje s cizinou a označil protest Presidenta Cartera (v srpnu) a paní Thatcherové za vměšování se do vnitřních záležitostí Československa. V projevu v pražském parlamentu min. zahr. věcí Bohuslav Chňoupek varoval Západ, aby se nenechal unést "druhořadými zájmy". A v obžalobě se tvrdí, že písemný materiál VONS byl používán Radio Free Europe a Hlasem Ameriky a organizací Amnesty International pro proti-československou propagaci. -afa-

Z Prahy

V ulicích po dva dny se hemžila policie, aby zabránila lidu se shromažďovat. Jak píše Amnesty International z londýnské ústředny ve zprávě vydané 28. října, soudní proces nebyl přístupný veřejnosti, ani zahraničním novinářům. Mohli být přítomni jen nejbližší členové rodiny obžalovaných. Amnesty International vyslala svého delegáta, právního zástupce Dr. Henry Goldmanna z Vídně, ale nesměl vstoupit do soudní budovy. Mluvil však se členy rodiny souzených a podal ústní zprávu, na základě které Amnesty prohlásila všech šest za "prisoners of conscience" o jejichž osvobození bude usilovat. Amnesty odsoudila, že dle mezinárodních standard, ke kterým se Československo zavázalo dohodou, soud nebyl spravedlivý. Za to, že se souzení hlásili klidně (non-violent) bez násilí, o svobodu projevu, bylo jednáno s nimi jako s kriminálníky. Hlásili se o lidská práva zajištěná jim čs. ústavou, mezinárodní dohodou o civilních a politických právech a Helsinskou úmluvou.

Byli žalováni z rozvratné činnosti. Přiznali se k Chartě a ostatním dokumentům, které rozšiřovali, nikoli však s úmyslem rozvratným. Nebylo žádných důkazů podvratné činnosti, píše Amnesty. Jeden ze členů VONS byl obviněn z toho, že předal dokument členům AI, organizaci, která - jak se praví v obžalobě - "systematicky šíří celým světem pomluvy o Československu". AI dodává, že uveřejnila jen známá fakta o "prisoners of conscience", tak jak to činí ve všech případech, ať se nalézají kdekoli.

Rudé Právo

Odezva byla nad očekávání ze všech končin světa. Co však mrzí režim nejvíc, jsou výtky komunistů na Západě. To přimělo čs. vládu, aby pokárala komunistické strany v zemích západní Evropy, že se přidaly k "reakčním útokům proti Československu". Rudé Právo prohlašuje, že odsouzení jsou renegáti, kteří vykonávají rozkazy podvratných zahraničních živelů. Pokus o hanobení socialistických zemí není prý nic nového, ale komunistické strany by se neměly k tomu propůjčovat.

To však nestačilo. Za několik dní Rudé Právo se k tomu vrátilo a přimyslelo si další obvinění. Prý čs. zástupcům v Západním Německu, Britanii, Itálii, Belgii, Francii a Švýcarsku bylo vyhrožováno atentátem.

Chartisté před něčím podobným nás varovali. Až dosud jsou dáváni za vzor svým důstojným způsobem, jakým hájí lidská práva. Komunistická vláda se pokusí je diskreditovat, aby se svobodný svět obrátil proti nim. Není to nic těžkého pro čs. tajnou službu podvrhnout zprávy, nasadit lidi a inscenovat pokus o vraždu jménem chartistů.

Ze senátu U.S.A.

Na popud senátora Joseph R. Bidena vyšel ze zahraničního výboru senátu protestní dopis na presidenta Husáka a již 25. října byl odeslán do Prahy s 32. podpisy.

"Píšeme, abychom protestovali proti odsouzení šesti členů Charty 77, skupině českých občanů, kteří mají starost, aby jejich země plnila humanitní ustanovení Helsinky Final Act.

Tisíc Čechů a Slováků, kteří podepsali dokument Chartu 77, měli na mysli Zásadu VII Závěrečného aktu: "Zúčastněné státy potvrzují právo jednotlivce, aby znal svá práva a povinnosti v oboru lidských práv a jednal dle toho".

Se zřetelem na vážný závazek všech signatářů Helsinské dohody, shledáváme za neobhajitelné obvinění šesti chartistů Vaší vládou "z rozsáhlé protistátní podvratné činnosti". Tato hrubá slova se vztahovala na občany, jejichž jediným "hřichem" bylo, že napsali zprávy o stavu lidských práv ve své zemi, což je přímo v rozporu se závazkem Vaší vlády k Závěrečnému aktu. Těžké tresty těchto šesti mužů a žen je urážkou společnosti civilizovaných národů.

Zdvořile naléháme, abyste znovu uvážili rozsudky proti těmto vynikajícím Čechoslovákům: Václavu Havlovi, Petru Uhlovi, Václavu Bendovi, Jiřímu Dienstbierovi, Otě Bednářové a Daně Němcové, a abyste jim dovolili plnit své civilní povinnosti, jak sami uznají".

Dopis prezidentu Husákoví podepsali senátoři: Robert C. Byrd, Harrison A. Williams, Jr., James A. McClure, Dennis DeConcini, Max Baucus, Lloyd Bentsen, Frank Church, Edward Zorinsky, Birch Bayh, Roger W. Jepsen, Carl Levin, Pete V. Domenici, William L. Armstrong, Claiborne Pell, Gary Hart, S. I. Hayakawa, Adlai E. Stevenson, John C. Danforth, David L. Boren, Bill Bradley, John A. Durkin, Henry M. Jackson, J. James Exon, Paul S. Sarbanes, John Melcher, John Heinz, Charles Percy, David Durenberger, Paul E. Tsongas, Richard S. Schweiker, Richard Stone, Jacob K. Javits.

V poslanecké sněmovně se připravuje podobná akce. Zahájili to kongressman Edward Derwinski, Ronald M. Mottl a Lawrence Coughlin. Poslanec Derwinski vzpoměl 28. října a republiky za presidenta Masaryka. "Ostré odsouzení Československa se ozývá po světě za soudní proces v Praze a tresty disidentům za obranu lidských práv. Dokonce i některé komunistické strany se přidaly k této kritice. Pronásledování tzv. disidentů, upozorňuje State Department, je proti usnesení Helsinské dohody, závěrečného aktu. Členové skupiny, která sleduje zda vláda dodržuje dohodu,

dostali absurdně těžké tresty. Máme být vděční za to, že obžalovaní nebyli předáni do psychiatrických ústavů"? Posl. Derwinski doporučuje, aby Spojené státy neprestaly s protesty a se zveřejňováním přestupků (Congressional Record, 26. října).

Poslanec Ronald Mottl a Lawrence Coughlin též napsali prezidentu Husákoví. V úvodní větě praví: "Svým podpisem Helsinské dohody, čs. vláda oficiálně uznala svou odpovědnost jako člen světového společenství, že bude se řídit ustanovením na obranu lidských práv . . . (Její čin, odsouzení čs. občanů) vrhá stín podezření na čs. vládu a jejího poměru k ostatním vládám, ať už se to týká lidských práv, vzájemného obchodního jednání, i jiných mezinárodních vztahů. Naléháme proto, abyste využil svého úřadu, uznal svých závazků k Helsinské úmluvě a propustil obžalované z vězení".

Odezva v Polsku

Světový deník The New York Times věnoval velkou pozornost pražské aféře. Den ze dne uveřejňoval zprávy a články. V nedělním čísle 28. října uveřejnil zprávu svého dopisovatele Johna Darntona z Varšavy o pokusu polských aktivistů uspořádat demonstraci. Začalo to hned v pondělí 22. října, jakmile byl zahájen v Praze soudní proces; šestnáct studentů zahájilo protest před kulturním střediskem, ale byli policií rozeznáni, nedošlo však k zatýkání. Před tím jiní aktivisté zahájili hladovku.

Odsouzení chartistů vyvolala silnou odezvu na západě, píše John Darnton, ve Spojených státech, Britanii, Francii a Švédsku. Rozhodně to nepříznivě ovlivní styky Prahy s Washingtonem. Italští komunisté prohlásili rozsudek za "vážný a nepřipustný". V Polsku časopis komunistické strany Trybuna Ludu otiskla krátkou zprávu na vnitřní straně.

Ač se odsouzení dalo očekávat, polští disidenti vyslovili "údiv". Polsko a Československo jsou jediné země sovětského bloku, kde existuje organizované hnutí (disidentů); v ostatních zemích, např. v Rumunsku a Východním Německu, protivládní osoby jsou ojedinělým zjevem. Na rozdíl od čs. vlády, polská vláda se vyhýbá tomu, aby nemusela zakročit proti disidentům, kteří si mohou troufat mnohem víc než v Praze. Ve Varšavě samizdat vydává časopis Robotník, tiskne se prý 20,000 výtisků. V posledním roce konaly se tři veřejné demonstrace na hlavním Vítězném náměstí. Na oslavu 35. výročí varšavského povstání proti okupantům nacistům, několik řečníků proneslo anti-sovětské poznámky. Jeden se dokonce dožadoval, aby deska oslavující polské vítězství proti Rusku r. 1920, byla vrácena na původní místo, k hrobu neznámého vojína, pomníku polského nacionalismu. Ač anti-sovětské poznámky jsou zakázány, prošlo to. Za několik týdnů, 1. září, John Darnton zažil překvapující příhodu: 3,000 lidí se šlo na Vítězném nám., aby vyslechlo řečníka, který pochodoval ulicemi s nápisem "Konfederace za svobodné Polsko: Naším cílem je svoboda a samostatnost". Založila se prý politická strana K.P.N. za účelem sesadit dnešní vládu. Je to spíš symbolické. Nepřikládá se tomu budoucnost, ale je překvapující odvaha lidí a také vládní tolerance, že něco podobného vůbec dovolí, což je v Praze nemyslitelné.

Zástupci amerických etnických skupin na State Departmentu

(které mají vztah ke střední a východní Evropě)

Zástupci východoevropských etnických skupin ve Spojených státech měli ve středu 24. října schůzku s poradcem ministra zahraničních věcí Mr. Matthew Nimetzem a dalšími úředníky State Departmentu, za účelem rozpravy o přípravách na madridskou konferenci v r. 1980. Rozprava se týkala nejen složení americké delegace, ale i práce v jednotlivých komitétách ministerstva zahraničních věcí, které připravují dokumentaci o

dodržování - nebo nedodržování - jednotlivých článků Helsinské dohody. Schůzky se zúčastnili washingtonští zástupci celonárodních amerických etnických organizací, které mají vztah ke střední a východní Evropě a to: bulharské, československé, estonské, litevské, lotyšské, maďarské, polské, ruské a ukrajinské. Československou národní radu americkou zastupovali Anna Faltusová a dr. Josef Hašek.

-afa-

Další vlna zatýkání v Československu -

Jak již bylo oznámeno v našem tisku, dochází v Československu k nové vlně zatýkání. Tentokrát to jsou většinou mladší podpisovatelé Charty 77, v některých případech dcery a synové odsouzených nebo vězňených členů VONS, jako ku příkladu dva synové Otty Bednářové (Jan a Jiří), Ivan Kyncl, Jaroslav Kukul, Ivan Dejmal, Svatopluk Karásek a Ivan Ruml. Dále syn a dvě dcery Dany Němcové, David, 18 letý, Markéta, 23 letá a Pavla, 21 letá, kteří jsou vyslýcháni a po 48 hodinové vazbě propouštěni. Stalo se tak po té, co prý se do rukou policie dostal anonymní dopis, vyhrožující smrtí prezidentovi Husákovi a vyhozením do povětří jedné budovy v Praze. Byly provedeny prohlídky bytů, avšak nenašlo se nic kromě materiálů Charty a VONS o lidských právech.

Mimo to vláda ČSSR rozpoutala v zemi i v zahraničí kampaň, ve které tvrdí, že několik čs. diplomatů na západě bylo cílem vyhrůžek a teroristických útoků. Týká se to čs. diplomatů ve Švýcarsku, Francii, Německé Spolkové Republice, Anglii, Itálii, Belgii a dokonce i ve Washingtoně. ČTK označuje tyto "incidenty" za součást nynější "pomlouvačné" kampaně proti Československu a snaží se nějakým způsobem spojit signatáře Charty s teroristickou činností Rudých brigád v Itálii. Je zřejmé, že se československá vláda snaží vyvolat na západě proti signatářům Charty 77 odpor tím, že jejich činnost spojuje s činností teroristů. Snaží se také znemožnit činnost VONS zatýkáním těch, kteří v tomto výboru pracují a konfiskováním dokumentačního materiálu.

Protesty pokračují. Jak jsme již oznámili, více jak třetina členů amerického senátu podepsala protestní dopis prezidentovi Husákovi. Další prohlášení učinili senátoři Jacob Javitz a Edward M. Kennedy. V poslanecké sněmovně poslanec Lawrence Coughlin a Ronald M. Mottl. V Anglii 68 členů parlamentu podepsalo protest proti pražským rozsudkům.

Organizace Amnesty International adoptovala 6 odsouzených členů VONS jako "prisoners of conscience"; ve svém prohlášení z 28. října tato organizace také zamítla obvinění Prahy, že by byla čs. vládou "pomlouvala" a dodává, že jen pokračovala ve své dosavadní prakti zveřejňovat jména těch, kteří se stali obětí persekuce. Mimo to ve svém novém časopise, "Labor News, odsuzuje systém nápravných zařízení v Československu a jako příklad persekuce uvádí případ dělníka Gustava Vlasatého z Litvínova, který byl zatčen 30. ledna 1978 a odsouzen na 20 měsíců do vězení v Litoměřicích pro "nedostatečnou uctivost". Také Vlasatý byl adoptován Amnesty International jako "Prisoner of Conscience".

Žurnalista Cord Meyer ve Washington Star analyzuje obvinění Chartistů z "podvratné činnosti" proto, že materiál VONS a jiné dokumenty Charty 77 byly vysílány RFE, přestože odsouzení členové VONS neměli osobní styk s touto rozhlasovou stanicí. Nazývá to novým precedentem v jistém, jak se praktikuje za železnou oponou.

Eric Bourne referuje v Christian Science Monitor o znepokojení východních sousedů Československa nad rozsudky v Praze už také proto, že jak v Polsku tak v Maďarsku se ramní obháji lidských práv sjednocují s hnutím Charty 77 a protestují proti pražskému procesu. V Maďarsku, ku příkladu, se v protestním dopise, zaslaném Kadarovi píše mimo jiné toto: "My

jsme Maďaři, občané státu, který se zúčastnil na okupaci Československa a proto cítíme zvláštní odpovědnost za to, co se tam od roku 1968 děje . . ."

Jak bylo oznámeno v tisku, také italská delegace ministerstva zahraničních věcí odvolala svoji cestu do Československa.

Generální tajemník franc. komunistické strany, George Marchais, žádal soukromě pres. Husáka několik týdnů před zahájením procesu, aby propustil všechny politické vězně a přední španělský komunista, Santiago Alvarez, kategoricky odsoudil pražský proces s členy VONS.

A v Praze?? - velvyslanec USA, Švédska a Norska byli povoláni na ministerstvo zahraničních věcí, kde jim byla předána protestní nota, ve které se praví, že Československo považuje činnost jejich vlád ". . . za neoprávněné vměšování se do vnitřních záležitostí Československa . . ." ČSNRA -afa-

Lidská práva v USA

Spojené státy předcházejí příkladem v plnění převzatých závazků. Dokladem toho je objemná studie kongresní Komise pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. Toto pozoruhodné dílo vyšlo pod názvem: Třetí koš - Plnění helsinských dohod - Vyhovnění Spojených států: Lidská práva - Svazek VIII, Washington, D.C., 1979, stran 498. (Basket Three: Implementation of the Helsinki Accords - U.S. Compliance: Human Rights, Washington, D.C., 1979, Vol. VIII, pp. 498). V této knize byly shrnuty výsledky jednání Komise z jejího sezení ve dnech 3.-4. dubna 1979, jejímž předsedou je Dante B. Fascell (Florida) a spolupředsedou Claiborne Pell (Rhode Island), který v zahajovacím projevu pravil zejména:

"Třídenní výslech Komise, jež zahajujeme dnes o plnění Helsinského závěrečného aktu stejně jako souhrnná zpráva, která bude vydána koncem tohoto roku, představují podle mého přesvědčení nebyvalý mezník v práci Komise pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. Je to ponejprv, že některý z 35 členských států Konfederace po podepsání Závěrečného aktu v Helsinkách 1. srpna 1975 se podrobil úplnému přehledu svých vlastních závazků a jejich plnění s ohledem na kritiku, kterou vznesli ostatní signatáři nebo domácí skupiny . . ."

"Účelem těchto výslechů o domácím (vnitrostátním) vyhovění je prohlédnout výkaz Spojených států a zjistit, jaký pokrok byl učiněn a co ještě má být vykonáno, a pak vyhlásit a znovu potvrdit závazek Spojených států plnit beze zbytku Helsinský závěrečný akt. Zatím co jsme pevně přesvědčeni, že celkové plnění závazků Spojených států nemá obdoby, zároveň uznáváme, že žádná země včetně Spojených států nemá dokonalé vysvědčení o plnění a že všichni máme ještě nesplněné úkoly pro budoucnost . . ."

"Uvědomujeme si přitom, že výslechy objeví oblasti, kde bude třeba zlepšení. To je také jejich účelem a naprosto nás nemrzí diskutovat své vlastní problémy, ani nebudeme na rozpácích kritizovat svou vlastní vládu nebo navrhopvat nápravná opatření. To podle našeho přesvědčení je také způsob, jak má helsinský řád postupovat ve všech 35 členských státech. Ve skutečnosti všech 35 vlád by mělo být otevřeno a vedeno názory soukromých organizací a jednotlivých občanů, o něž se koneckonců jedná v Helsinském závěrečném aktu."

Komise pak podle tohoto prohlášení vyslechla řadu soukromých občanů, zástupců jednotlivých skupin a organizací, které mají kritický postoj k vládě - zejména: American Civil Liberties Union Foundation, National Prison Project, Center for Women Policy Studies, Indian Law Resource Center, International Human Rights Law Group, Lawyers Committee for Civil Rights Under Law, Alien Rights Project, Mexican American Legal Defense Fund, Micronesian Legal Service Corp.,

Movement for Economic Justice - National Urban League - United States Catholic Conference - jejichž písemné dokumenty byly přijaty k projednání, stejně jako od těchto dalších organizací: Indian Law Resource Center, National Association for the Advancement of Colored People, Lawyers Committee for International Human Rights, International Human Rights Law Group, United Farm Workers of America, AFL-CIO, Committee for Public Justice, National Organization for Women, Legal Defense and Educational Fund.

Na rozdíl od USA v ČSSR neexistuje organizace, která by kritizovala vládu. Charta 77 je volně sdružení, jehož skromným cílem je upozorňovat na porušování čs. právního řádu. Za tuto vlasteneckou činnost byli koncem října čs. občané odsouzeni do vězení až na pět let pro podvracení republiky "v největším procesu ve východní Evropě od podepsání Helsinské dohody o lidských právech v r. 1975". (The New York Times, 23. října 1979).

Na rozdíl od USA v ČSSR neexistuje Komise pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, nýbrž jen politické tribunály falešně označené jako soudy, jejichž cílem je umlčet hlasy volající po dodržování čs. právního řádu. Úkolem americké Komise pro bezpečnost a spolupráci v Evropě je však mluvit za všechny na světě, i za tyto násilně umlčené bojovníky za lidská práva v Československu. (Americké Listy, 6. srpna a 28. září 1979).

Ján Papánek:

Zájazd do Indočíny

V dňoch 23. až 25. októbra sa v Malajsku v Kuala Lumpur konala konferencia usporiadaná Štátnym departmentom, ktorej sa účastnili jeho zástupci z Washingtonu a americkí diplomatickí zástupci zo zemí juhovýchodnej Ázie. Okrem týchto sa konferencie účastnili zástupci medzivládnych, ICEM a nevládných organizácií, ktoré poskytujú prvú pomoc Indočínským uprchlíkom a pripravujú ich k trvalému usídlení v iných zemiach, hlavne vo Spojených štátoch, Austrálii, Kanade a západnej Európe; ďalej tam boli zástupci deviatich amerických organizácií z New Yorku, ktoré sú poverené prevádzkať usídlenie týchto uprchlíkov vo Spojených štátoch, medzi nimi je tiež Americký fond pre československých uprchlíkov.

Vcelku je v Indočíne vyše 340.000 uprchlíkov a konferencia jednala o tom, ako prakticky, čo najrýchlejšie a bez závad uskutočniť program prezidenta Cartera vybrať a behom roku presídliť do Spojených štátov asi 168.000 z týchto uprchlíkov. Od roku 1975 sa do Spojených štátov prisťahovalo vyše 200.000 Vietnamcov, Kambodijancov a Laošancov. Do konca roku 1980 sa tento počet zvýši na viac ako 368.000. AFCR sa zaviazal pomôcť usadiť vo Spojených štátoch 4 percenta týchto uprchlíkov. - Takto sme len tento rok pomohli asi 6.000 dobrých ľudí založiť si nové existencie v slobode.

Za AFCR som sa účastnil konferencie; okrem toho som navštívil 9 táborov v Thajsku, Singapuru, Malajsku a v Hong Kongu. V týchto táboroch sa nachádza vyše 120.000 uprchlíkov. Uprchlíci žijú v pomeroch veľkej biedy.

Ukážkou situácie, nebezpečia a odhodlanosti dostať sa na slobodu je príhoda na hranici medzi Laosom a Thajskom. Boli sme na ceste do tábora Loei, v ktorom sa nachádza vyše 38.000 uprchlíkov. Cestou pri brehu rieky Mecong sme pozorovali skupinu ľudí, išli sme k nim. Boli bez prístrešia, mali tam prídelený mech ryže a vodu si donášali z blízkeho domu thajskej pohraničnej stráže. Vyprávali nám, že ich bolo vyše 400 a chceli sa dostať z Laosu cez rozvodnenú riekku Mecong do Thajska. Ostalo ich iba 123 a nevedeli povedať, čo sa stalo s ostatnými, či

sa im podarilo prekročiť riekku na inom mieste lebo či boli pochytní komunistami. I v tejto ťažkej situácii sa tešili, že po pohraničnej kontrole budú v niekoľko dňoch pripustení do tábora.

V posledných vyše triciatich rokoch som videl mnoho táborov uprchlíkov a mnoho biedy v Nemecku, Rakúsku alebo v Itálii, ale to sa nedá porovnať s takým táborom, ako Lumpini v Bangkoku, kde ľudia žijú, chodia, sedia alebo ležia v bláte a pripravujú si jedlá v hroznom zápachu, vedľa otvoreného kanála, často v nedostatku vody, ktorú si musia dovážať zďaleka.

Účastníci konferencie mi pripomenuli 24. októbra, deň založenia Spojených národov, pri ktorých založení som veľa pracoval a deň mojich osemdesiatich tretích narodenín.

V posledných dňoch sa situácia v Thajsku ešte zhoršila. Prekročilo tam hranice ďalších asi 300.000 Kambodijancov, ktorí boli v nebezpečí smrti z hladu a slobodný svet sa ich snaží zachrániť.

V týchto dňoch sa konala vo Spojených národoch zvláštna schodza, na ktorej členské štáty sľubovali dobrovolné príspevky na pomoc týmto uprchlíkom. Vcelku bolo prisľúbené \$209 miliónov, 69 miliónov z toho dali Spojené štáty. Človek však márne hľadá medzi dárcami aspoň jedinú komunistickú zem.

Okrem tejto činnosti, ktorú AFCR koná na žiadosť amerických úradov, pokračuje AFCR v pomoci s presídlením vyše 2.000 československých uprchlíkov z Rakúska, Nemecka, Francie a Itálie, ktorým sa behom leta podarilo dostať na slobodu zo Sovietmi obsadeného Československa. - Pomáha im hmotne, pokiaľ ostávajú v táboroch a postupne ich pomáha integrovať v zemiach prvého azylu alebo procesuje k vystaňovaniu do zemí, ktoré si zvolia k trvalému usídlení. V posledných týždňoch ich prišlo do Spojených štátov asi 105 a ďalší prichádzajú.

Táto služba ľudskosti nevinným obetiam je odpoveďou na neludské zachádzanie s obyvateľmi v Sovietmi obsadenom Československu, kde sú ľudia prenasledovaní a väznení len preto, že slobodne chcú myslieť, hovoriť a voliť si zamestnanie.

Clevelandská oslava čs. samostatnosti

V nedeli 28. října odpoledne zaplnili clevelandští krajané zcela sál České národní síně na Broadway, aby vzpomněli 61. výročí čs. samostatnosti a aby svojí účastí manifestovali za lidská práva a svobodu českého a slovenského lidu. Pořadatelem oslavy byl Krajaný výbor. Mezi účastníky byly zastoupeny všechny složky a vrstvy naší krajané větve: Od krajanů druhé a třetí generace až po exulanty "osmašedesátníky", kteří přišli ve velkém počtu. Těšila nás i velká účast bratří Slováků.

Program by zahájen hymnami, jež zazpíval Dr. Alexander Mikula. Program řídil předseda slavnostního výboru Dr. Miroslav Poseděl. Povstáním a minutou ticha jsme uctili památku zes. Dp. Prof. Felixe Mikuly, dlouholetého předsedy slavnostního výboru, který se zasloužil o vysokou úroveň clevelandských oslav 28. října - dále zes. Františka Hynčíka, účastníka Zborovské bitvy a dlouholetého pracovníka Krajanéského výboru.

Jako prvá promluvila členka US kongresu, poslankyně Mary Rose Oakar, která hovořila o zápasu Čechů a Slováků za lidská práva a odevzdala resoluci US kongresu ke dni 28. října. Slavnostním anglickým řečníkem byl státní senátor Jerome Stano, slovenského původu, který vzpomínal zrodu Československé republiky a předal resoluci ohijšského státního senátu. Další resoluce byla clevelandské městské rady od radního Jos. Kowalskiho. US senátor John Glenn zaslal pozdravný dopis. Slavnosti se účastnila řada veřejných činitelů. V umělecké části programu vystoupila sopranistka Noriko Fujii (Mrs. Karel

Paukert). Zpívala Dvořákovy Biblické písně za klavírního doprovodu sl. Frances Burmeister.

Hlavním řečníkem byl spisovatel Vladimír Škutina, signatář Charty 77, jeden z vedoucích čs. disidentů. Škutinův projev byl vyslechnut s velkou pozorností. Výstižně líčil neutěšené poměry v Československu, vznik Charty 77 a nerovný zápas chartistů proti komunistickému teroru. Potvrdil nám naše vážné obavy, že doma probíhá krutý zápas o duši národa. Po Škutinově projevu, který byl přijat dlouhotrvajícím potleskem všech přítomných, byla sborová recitace "Šumavská romance" od Přemka Kociána. Recitovali: Dáša Posedělová, Marie Vaverková, Miroslav Králík a Přemek Kocián. Po přestávce pak následovala ještě asi hodinová beseda se spisovatelem Vl. Škutinou, ve které odpovídal na kladené otázky, jež se pochopitelně vztahovaly na poměry a události v Československu. Pozoruhodné bylo, že převážná část dotazů byla z řad "osmašedesátníků", což je důkazem jejich zájmu o smutný osud staré vlasti - a je příslibem, že Škutinova cesta po Americe přispěje k větší angažovanosti nové exilové vlny.

Krajanský výbor děkuje všem sponsorům a co-sponsorům za jejich dary, jimiž nejen přispívají k důstojné oslavě 28. října, ale také zajišťují další činnost Krajanského výboru. -un.

Oblastní výbor Michiganu

Spomienka na 28. októbra v Michiganu odbavovala sa v Kultúrnom Stredisku Sokola Detroit, dňa 30. októbra vo forme "Kultúrneho Večierku". Československý disident Vladimír Škutina a jeho prednes bol vlastne vyplnením celého programu.

Vo svojom monológu Škutina poslucháčom detailne vylíčil situáciu v Československu, ktorú podložil vlastnými trpkými skúsenosťami. Život vo starej vlasti nám popísal z dvoch cel'kových hľadísk: z hľadiska občana na t.zv. slobode a z hľadiska občana za mrežami.

Občan, ktorý není za mrežami o slobode už ani nesníva, ba naopak vžíva sa do situácie iba vo prospech sebazáchovy. O nejakú zmenu režimu sa väčšina obyvateľstva už ani nezaujíma, pretože tam koláče ľudia vraj dostávajú aj bez práce. Tento výtvarok však nie je ovocím blahobytu, ale iba výsledkom hospodárskeho labyrintu a administratívneho chaosu. Obyčajný občan už vraj neprotestuje, lebo je oveľa prospešnejšie ísť s prúdom ako proti nemu. Protesty sú vymoženosťou iba intelektuálov a to iba tých viacej odvážnych.

O moralku sa nestará už vobec niekto. Je to veľmi stará pani, ktorá po ulici chodí už nevládze a skrýva sa niekde v tmavom zákutí. A keďže ju nikto nevidí tak sa o nej ani nehovorí. Za tejto situácie dochádza k zjavom, ktorých obdoby v československej histórii nenachádzame. Pre tento zjav jediné slovo, alebo výraz nejestvuje. Preto sa pokúsime tento zjav iba opísať.

Keď oportunizmus vyústí v parazitizmus, doslednosť prechádza do lajdáctva, poctivosť sa mení na zlodejstvo, striedmosť končí obžerstvom a melancholia nájde útočisko v zúfalstve, tam všetky hodnoty klesly na dno ľudskej spoločnosti. Za normálnych okolností takéto zjavy sú iba prejavom človeka zúfalého, nenachádzajúceho žiadneho východiska vo svojom nešťastí. Za okolností aké sú doma, tieto zjavy sa stávajú ale súčiastkou každodenného života. Zodpovednosť za ne neleží vobec v občanoch, pretože títo nie sú v plnom slova smysle slobodní. Preto aj očami vonkajšieho pozorovateľa sa vobec nedajú súdiť. Plná zodpovednosť za tento stav vecí padá na vládu a jej systém, ktorý tieto nízke vášne využíva k udržaniu vlastnej moci, namiesto aby ich potieral. Pod ochranou takéhoto režimu tieto necnosti potom rastú a kvitnú.

Občan, ktorí je v žalári, ztráca vstupom za mreže nielen ľudskú hodnotu, ale aj hocjaké právo na odvolanie alebo záchranu zbytku svojho života. Pretože vstupom za mreže je vydaný na pospas vazenskému personálu, ktorého hrubosť a násilie presahuje všetky medze. Z tohoto stavu vecí môžeme smele usudzovať, že československé vezenie vedľa slobody svojim trusťancom odnímajú aj život.

Vedľa humoru, v ktorom situácia bola popisovaná, poslúchač pocítoval aj hrúzu, keď načúval slovám človeka, ktorý prešiel týmto systémom. Vladimír Škutina dosiahol slobody iba zázrakom. Svoj prejav zakl'účil modlitbou vyjadrujúcou hlbokú vieru v prežití Československou Republikou aj tejto pohromy a jej návrat k demokracii a spravodlnosti. Škutina položil veľký otáznik či naše generácie sa tejto zmeny dožijú. Zato ale nesmieme zúfať, lebo to je tým najväčším priáním Sovjetských komunistov a ich československých pomahačov a zradcov.

Veľiká škoda, že tí čo nášmu burcovaniu neveria prepasli príležitosť vypočúť si muža hlásajúceho iba pravdu. Strkat hlavu do piesku im vobec nepomôže. Jestli by vyhrala strana s ktorou iba s radosťou sympatizujú, nakoniec by to došlo aj na nich. Iba solidarita s nami ich môže zachrániť.

Obecenstvo a host'a privítal a pozdravil vrúcnymi slovami predseda Oblasti br. Peter Vlčko a ostatné kultúrne záležitosti riadil br. Jan Šrámek, ktorý so ses. Marii Samšišňákovou a Karlem Pondelíčkom organizovali večírek bezvadne. Brat Jozef Poláček se sestrami Holečkovou a Zellnerovou starali sa o občerstvenie. Naša zvláštna vďaka patrí ovšem tým sestram, ktoré nám napiekly koláčky a zákusky. Bez ich prínosu by bola naša nálada hladová.

Peter Vlčko, predseda

Vladimír Škutina v Chicagu

Letoňní vzpomínkovou oslavu k príležitosti 61. výročí zroení svobodné Československé republiky, uspořádanou péči ČSNRA v chicagském "Velehradě" lze pokládat plným právem za úspěch. Pořadatelé slavnosti, kteří vybrali za hlavního řečníka Vladimíra Škutinu, pomohli tak připravit početným účastníkům večera netradiční zkušenost spojenou s oslavou 28. října. Jeviště přívětivého sálu bylo vyzdobené symboly svobodné Československé republiky, jejím velkým znakem a vlajkou ve společenství s americkou. Chicagská Lyra nám zazpívala americkou a čs. státní hymnu a několik našich písní. To vše připravilo důstojnou atmosféru k oslavě dne, pro nás Čechy a Slováky tak významného.

Ti kdo poznali Vl. Škutinu již dříve jako pracovníka čsl televize - zejména v pohnutých srpnových dnech po vstupu "bratrských" pancířů do naší vlasti v r. 1968 a později jako autora "Presidentova vězně", s jistotou očekávali projev s výstižnou charakteristikou současných poměrů v Husákově gubernii, důkladně okořeněný českým humorem.

Škutinův projev potvrdil, že spojení s "chartisty" a kontakt s domovem mu dávají realistický obraz o současné situaci doma. Pro některé z účastníků večera, zejména pro ty, kteří odešli s první exilovou vlnou, bylo zřejmě obtížné vysledovat pointu četných vtípů, jimiž se baví na konto nenáviděného režimu naši přátelé doma. Ti, kteří už dávno před "dovršením socialistické výstavby" slepičárny Xaverov opustili vlast a zapomněli, že většina posvícenských husáků pocházela z Libuše, těžko se mohli pobavit vtípem o "fanfárách z Libuše nebo z Xaverova".

Věříme, že Škutina nemá tak docela pravdu, tvrdí-li i humorně, že většina lidí doma je spokojena se stavem věcí jen proto, že se tam pracuje co možná nejméně, a že každá základní změna poměrů by nutně znamenala pracovat víc a svědomitěji.

To se jistě týká všech funkcionářů rodné strany různých těch kádrováků, bezpečáků, předsedů, fízlů a stranických darmošlapů. I dnes jsou tam poctiví lidé, kteří se musí dířit právě na ty darmošlapy i "brigádníky" a je naší povinností zastat se navíc všech slušných lidí, kteří nikdy nepřestali toužit a usilovat o změnu systému, s vůlí pracovat nepoměrně víc a svědomitěji s výhledem na důstojnou odměnu za práci, odpovídající jejich schopnostem.

V blízké době budeme mít příležitost ještě jednou setkat se s Vladimírem Škutinou, a to ve středu dne 28. listopadu ve škole Havlíček Tyrš v Berwynu - na besedním večeru. Bude to poté, co Škutina ukončí své přednáškové turné po USA a Kanadě. Lze se těšit na besedu neobyčejně zajímavou, kde budeme moci sdílet Škutinyv bystré postřehy z amerického kontinentu. Také nám bude moci osvětlit některé podrobnosti o činnosti "ilegálního" televizního vysílání z dob prvních dnů sovětské okupace, důvěrněji nás informovat o činnosti "Charty 77" a osudech jednotlivých signatářů. Beseda s Vl. Škutinou bude zdrojem nejen vtipné zábavy, ale především přispěje k naší informovanosti o současné situaci doma. Bez povinné výměny valut a žádosti o vízum.

Tisková zpráva Oblastního výboru ČSNRA. -fobr-

K první tiskové zprávě dodáváme: Vladimíra Škutinu zachránil při životě jeho vtip; bez smyslu pro absurdnost, bez této životní vzpruhy, byl by zahynul ve vězení. Měl namále. Při své povaze vyhýbá se pathosu a přechází utrpení v samovazbě jedinou větou: "bál jsem se na Mírově úterků a pátků, poněvadž mě vždy navštívil opilý bachař po pitce s bratry Rusy v nedaleké posádce a vybil se na mně". Samovazba znamenala jíst jednou za tři dny. Vězení na Mírově je horší než bylo kdykoli. Bachaři jsou zvrhlí, někteří sloužili již za nacistů. U osvědčených bachařů je to postavení dědičné, které přechází na členy rodiny.

Škutina to přežil všechno díky své povaze a odhodlanosti, a též díky intervencím ze Západu. (Na večírku byli dva zástupci chicagské odbočky Amnesty International, instituce, která se postavila plně za chartisty. Pro Škutinu intervence znamenala záchranu v době, kdy byl nemocen na smrt bez nemocničního ošetření).

To vše se musí chápat, abychom Škutinovi rozuměli. I tak není možné, při nejlepší vůli, svobodným pochopit, co znamená komunistické vězení, blahobytnému co je hladovění a nejhlubší příkoří. Kdo si přečte Škutinu knihu "Na hradě plném bláznů" bude sklíčen krutostí bachařů a celého systému. Snad čtenář pochopí, že vtip je lékem pro zubožené a bezmocné. Když si vězňové vymysleli, jak doběhnout vězeňskou správu, bylo jim lépe; lépe snášeli hlad a nelidské zacházení.

Škutina je si vědom, že svobodný člověk to nikdy nepochopí, obzvláště americký občan, který hřeší na svobodu každodenně. Škutina chce nám vysvětlit, jak se žije v Československu, abychom pochopili situaci a nedělali si představy, které neodpovídají skutečnosti. Musíme se vžít do beznadějné situace, v které se žije. Pražské jaro bylo ponaučením, že Československo je bezmocné za dnešního stavu a že Češi a Slováci jsou odkázáni sami na sebe. Škutina věří, že se všechno musí přežít a že vtip posiluje duši člověka. Zesměšňováním komunistických pohlavářů se upozorňuje na jejich slabosti, je to zbraň, která nahlodává podstatu jejich moci.

Náš host upozorňuje na nemorálnost doby, od vlády až do posledního úředníka, vše je korupční. Podplácí se za všechno, za každou službu. Tím vzniklo slovo "všimné", aby se obešlo slovo "úplatek".

Za komunistického systému, zdůrazňováním dělnické třídy a při tom vyhlazováním střední třídy, vypěstoval si režim obludného golema, s kterým si teď neví rady. "V továrnách se

pracuje jednu hodinu padesát minut, ostatní čas se profláká. Pracující si šetří energii na melouchy, výdělečnou soukromou práci po večerech, v sobotu a neděli. Vydělají si mnoho peněz, aneb si staví doma na svém. Tito lidé jsou spokojeni, oddávali bychom se ilusím, kdybychom věřili ve všeobecnou nespokojenost. Mají se dobře a myslí si, po nás potopa, dnes urve me co se dá. Stav je katastrofální hospodářsky a zážrak je, že to vůbec trvá tak dlouho".

"Tito lidé by ani nechtěli jiný režim, poněvadž v každém jiném by museli pracovat. Není nic k dostání, ale dostane se všechno (za úplatky). Vyměňují se známosti, za proti-sloužby. Politicky jsou lidé velice unavení. Jedenáct let je ukrutně dlouhá doba, aby si lidé uvědomili, že cokoli udělají, obrátí se to proti nim a je velice svízelné se do toho zapojit . . . Platí se všimné a vydělávají se melouchy. Někteří mladí lidé zaplatí až 10,000 korun za vstup do komunistické strany a to dokonce v dolarech, aby se dostali do skupiny nadlidí, je to šlechta mocipánů, ani římský císaři se neměli lépe . . . Je to tvrdá realita, v které se žije".

Mluvil o Chartě. "Charta není ilegální. Vznikla z občanské iniciativy několika lidí, kteří chtěli, aby vláda dodržovala vlastních zákonů a aby upozorňovali, že nedodržuje. Charta se zaslala členům vlády, mohlo se to hodit do koše, ale kdosi udělal v tisku nepředstavitelnou hysterickou kampaň. Mladí lidé se začli ptát, co vlastně byl rok 1968 a co byla první republika. Znovu se zmobilizovalo veřejné mínění: co je demokracie, svoboda, Masaryk. Kampaň nesla sebou, že signatáři se octli v ghettu. Skončilo jim zaměstnání, stali se předmětem pronásledování, ale ani jeden z 1200 signatářů neodvolal svůj podpis".

Před návštěvou Prahy komunistických veličin z ciziny se chartisté pozavírají. Tomu se říká "předběžné zadržení na 48 hodin". Když návštěva hodnostářů trvá déle než dva dny, zatčení se pustí za 48 hodin, dle zákona, ale hned na ulici se zase "lapnou" a zase zavrou. Zatýká se mezi 4. a 5. hodinou ráno.

Náš host kladl velký důraz na to, abychom si nedali rozvrátit svoje řady. Režim se neustále pokouší vnést mezi nás rozvrat, pochybnosti, inscenuje případy s navrátilci, se špiony (případ kap. Minaříka).

Vztah mezi Čechy a Slováky je "ožehavý jenom na Západě a uměle udržovaný. Jsou vyvolávány spory, které doma nejsou. Doma je jim to fuk. Federalizací dokonce vznikla disproporce ve prospěch Slováků. (Bývalo to dle počtu obyvatel, Slováci jedna třetina). Dnes je poměr jedna ku jedné. Naši lidé mají spíš na mysli federalizaci širší, spojení s jinými státy". Škutina varoval před podvratnou činností, která prospívá jen komunistům.

Ke konci Škutina zesmutněl při vzpomínce na 28. říjen doma a citoval ze svého proslovu na rozhlase r. 1968, kdy obrácen k československé vlajce vzpomínal: "Ty moje krásná, ponižená republiko". Musíme zanechat po sobě trvalé zkazky, aby nikdo se neptal "byli tady vůbec nějakí Češi a Slováci?" Přirovnával to ke chmýří pampelišky, "aby to společenství nebylo jako ta pampeliška, aby nikdo do toho nefouk".

* * *

Vánoční bazár ČŽNR - neděle 2. prosince - American Legion Hall, 5510 West 25th St., Cicero - od 11. hodin do 5 odp.

Odbočka ČSNRA M. R. Štefánik koná svou valnou hromadu spojenou s předvánoční nadílkou v sobotu večer 15. prosince v pohostinném domě u Struhařů, 8646 North Harding Ave., Skokie, Ill. Přiveďte své známé.

Odbočka Západní Předměstí koná svou valnou hromadu spojenou s vánočním programem pohoštěním v úterý večer 11. prosince ve společenské místnosti Mid-Amerika banky, 5900 West Cermak Road, Cicero. Začátek v 7.30.

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota v Americe jest připravená poskytnouti Vám nejuhodnější druhy životních pojistek plně zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

(USPS 658-460)

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois